

по-разному, подчиняются разным законам.

Литература

1. Дорошко М.В. Сравнение понятий коммуникационная структура и структура коммуникации / М.В. Дорошко // Экономика. Менеджмент. Предпринимство: зб. наук. праць Східноукраїнського національного університету імені В.Даля. Вип. 22 (I). – Луганськ: СНУ ім. В. Даля, 2010. – С. 27–35.
2. Основы теории коммуникации. Учебно-методическое пособие для студентов специальности 350400 «Связи с общественностью» / Сост. Ж.В. Николаева. – Улан-Удэ: ВСГТУ, 2004. – 274 с.

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЮ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

С.Є. Клименко, головний спеціаліст третього відділу
досліджень і розслідувань

Запорізьке обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України

У науковій доповіді вперше розглянуто та проаналізовано вплив існуючих інформаційно-комунікаційних технологій на реструктуризацію підприємств переробної промисловості та управління ризиками, які виникають в господарській діяльності цих підприємств

Реструктуризація підприємства переробної промисловості – це безперервний процес здійснення комплексу фінансово-економічних, технологічних, соціально-кадрових та адміністративних заходів, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності підприємства в довгостроковій перспективі та адаптації до швидкоплинного зовнішнього середовища.

Реструктуризація переслідує за мету здійснення наступних заходів у виробництві та організаційному управлінні з метою всебічного «оздоровлення» бізнес-процесів підприємства: оновлення номенклатури продукції (та супутніх послуг), що випускається підприємством; збільшення обсягів випуску продукції; впровадження та постійне уточнення вимог до якості продукції, що випускається підприємством, та сировини, що закуповується для виробництва; залучення інвестиційних ресурсів, придбання новітнього устаткування та сировини, розширення виробничих площ; вдосконалення методів реалізації технологічного процесу; розширення кадрового складу (за спеціальностями) та перепідготовка кадрів; вдосконалення маркетингових схем збуту продукції; впровадження програмного забезпечення у сфері бухгалтерського, оперативного, управлінського та податкового обліку; забезпечення комерційної таємниці, вдосконалення системи охорони матеріальних цінностей та підприємства; впровадження системи ризик-менеджменту на підприємстві [1].

Одним із засобів вирішення вищезазначених завдань реструктуризації є впровадження на підприємстві інформаційних виробничих систем, які відповідають вимогам стандарту MRP II (від англ. *Manufacturing Resource Planning*), розробленому у США, та який постійно вдосконалюється американським товариством з контролю за виробництвом та запасами APICS (від англ. *American Production and Inventory Control Society*) [3].

Інформаційну систему (ІС) визначають як автоматизовану систему, призначену для організації, зберігання, поповнення, підтримки і представлення користувачам інформації у відповідності до їх запитів [2]. ІС, призначені для планування ресурсів підприємства, або ERP-системи (від англ. *Enterprise Resource Planning*), складаються з великої кількості програмних модулів, які можуть бути придбані підприємством окремо один від одного, та допомагають в прийнятті управлінських рішень в різних сферах діяльності.

До таких модулів ERP-систем відносять модулі для продажу та дистрибуції продукції, фінансового та податкового обліку, фінансового контролінгу, планування виробництва (зокрема, планування потреби у виробничих потужностях), управління основними засобами, кадровим складом, матеріалами, полуфабрикатами та сировиною, якістю продукції, проектами, експлуатацією виробничих потужностей, оперативного управління виконанням виробничих замовлень, а також для прийняття рішень у різних галузях промисловості [3].

До числа інформаційних виробничих систем (IBC), які завоювали лояльність серед підприємств та організацій в багатьох країнах світу належать: «mySAP Business Suite», «Oracle E-Business Suite», «Microsoft Business Solutions Ахapta», «1С: Предприятие 8.0», «Галактика», «Парус 8».

Проте впровадження IBC на підприємстві переробної промисловості має свої негативні риси, оскільки потребує: вкладання значних інвестицій у придбання, налаштування та обслуговування таких систем; навчання персоналу підприємства основам роботи з IBC; впровадження IBC на підприємстві може вимагати зміни деяких бізнес-процесів з метою відповідності програмному забезпеченню, а термін впровадження IBC може складати декілька років.

Діяльність підприємства обтяжена господарськими ризиками, яких неможливо позбутись, але можна мінімізувати. При цьому наявність достовірної інформації про ризики дає змогу моделювати хід розвитку небажаних подій та здійснити попереджувальні заходи [4]. З метою швидкої та якісної обробки інформації про ризики на підприємстві можна побудувати локальну мережу для комп'ютерів всіх структурних одиниць підприємства і встановити програмне забезпечення, яке буде комплексом рішень щодо автоматизації управління всіма сферами діяльності підприємства від виробництва до збуту продукції та післягарантійного обслуговування.

Розробку аналітичних баз даних для роботи з ризиками здійснюють наступні закордонні компанії: IBM, Oracle, Hyperion Solutions, Cognos, Microsoft, Business Objects, SAS Institute, SAP AG та Intersoft Lab. Проте одним із найбільш поширених програмних продуктів в сфері управління ризиками та найбільш адаптованим до вимог вітчизняних підприємств є «Oracle Financial Services Application» (OFSA) [5].

Структуру вартості розробки та впровадження програмного продукту для управління ризиками на підприємстві складають: обладнання (сервери, системи збереження даних і т.д.), ліцензії на програмне забезпечення, консалтинг та установка [5]. Вартість проекту впровадження OFSA коливається від 200 до 300 тис. доларів США (невеликий проект для потужного підприємства або середнього банку) до декількох мільйонів доларів США (великий проект для банку, який здійснює свою діяльність в декількох країнах) [5].

Не дивлячись на те, що використання на підприємстві IBC та програмних продуктів істотно економить людські ресурси, час та витрати підприємства, впровадження таких інформаційних технологій потребує значних капіталовкладень та переосмислення керівництвом господарської діяльності.

На сьогоднішній день найбільш доступними інформаційно-комунікаційними технологіями для кожного підприємства залишаються всесвітня мережа Інтернет, електронна пошта та IP-телефонія.

Інтернет допомагає не тільки в пошуку необхідної інформації, але й дає можливість для створення Web-сторінок підприємств та сприяє розвитку електронної комерції.

Електронна пошта є потужним та зручним засобом комунікації та допомагає у веденні бізнес-переговорів із контрагентами. Перевагою електронної пошти є її оперативність на відміну від традиційної пошти та відносно мала вартість порівняно із факсимільним зв'язком.

IP-телефонія (від англ. *Internet-Phone*) дає змогу організувати корпоративну телефонну мережу, не вкладаючи значних коштів у створення ліній зв'язку та скорочує витрати підприємства на сплату телефонних послуг.

Таким чином, інформаційно-комунікаційні технології – це потужний засіб в руках організаторів реструктуризації, оскільки їх наявність у підприємства переробної галузі вже є конкурентною перевагою.

Література